

LS 0007

Detta är intervju nr 7 med Josephine Benson, född Karlsson, 1873, i Skreanäs.

Tyvärr har det varit omöjligt att få en direkt intervju med Fru Benson, eftersom hennes syn och hörsel är nedsatta till nära 100%.

Istället har hennes dotter, Viola Stråberg, varit vänlig och relaterat följande för mig:

Hon talar om att hennes mor var äldst av sju syskon, fyra systrar och tre bröder. Selma Bengtsson bor på Tröingevägen i Falkenberg och Astrid, gift Petersson, på Åhusgatan i Malmö. Utav bröderna Edvard, Gösta och Hjalmar är Hjalmar fortfarande i livet, boende i Massachusetts.

Fru Stråberg talar om att hennes mor har nämnt för henne att faderns arbete så som arbetsledare för timmersorterare (antagligen flottarebas) var den huvudsakliga uppehållsinkomsten för familjen.

Hennes mor talade ofta om hur fadern betalade ut, inte bara i pengar till arbetarna, utan också dryckesvaror i form av brännvin för utfört arbete.

När Fru Benson var i åttaårsåldern började hon som barnpiga i byskomakarens familj. Hur länge hon stannade där är inte känt av Fru Stråberg. Däremot är det bekant att arbetet var hårt och att basen, skomakaren, aldrig var sen med bannor. Likaså var skolläraren känd för sin stränghet och mycket väl medveten om sin respekt. Trots den hårda arbetsdagen och skoldagen hos skolläraren respektive arbetsdagen hos skomakaren, så fanns det ljusglimtar. En utav dem var familjens starka engagering i kyrkolivet; kyrkobesöken var reguljära och även en religiös prägel på hemmet, där bordsbön/ aftenbön var en daglig vana. En annan ljusglimt, kan man säga, var brev ifrån Amerika. Det var en kusin till Fru Benson, Beata Carlson, som ofta skrev hem till Fru Bensons familj och talade om hur bra och mycket finare det var att vara i Amerika. Det fanns så mycket nymodigheter att köpa bland annat. Fru Benson var konfirmerad i Skrea kyrka av kyrkoherde Johansson.

En annan sak som Fru Benson har talat om för sin dotter var det ödmjuka och varma förhållande som existerade mellan föräldrarna. Fadern var mycket snäll emot hennes mor.

År 1890 kom Beata Carlson, brevskriverskan alltså, från Amerika hem till Skrea för att hälsa på. Men det var ingen vanlig påhälsning. Hon kom i ett ärende, nämligen för att gifta sig. När hon kom så gjorde hon ett stort intryck på omnejden. Det var ovanliga men mycket pikanta kläder, där framför allt den ovanligt stora vidbrättade hatten väckte uppeende. Hennes uppträdande var också annorlunda. Hon var väl medveten, så att säga, om sin gång. Beata Carlsons besök var den direkta anledningen till Fru Bensons beslut att emigrera. Hon hade sett prov tillräckligt på att däröver, i Staterna alltså, fanns någonting som hon ville prova på och som hon säkerligen skulle bli tillfredsställd med.

Fru Benson blev den första från familjen som lämnade för Amerika. Något år senare kom broden Hjalmar. Med hjälp till Biljetten kommer Fru Stråberg inte ihåg om modern har nämnt detta någon gång; men antagligen så var kusinen Beata Carlson behjälplig med pengar till denna. Resan gick med tåg från Skrea till Göteborg och ifrån Göteborg till Liverpool och New

York. Det var ett stort äventyr, har Fru Benson talat om för sin dotter, att komma ut på havet men det var en fin resa och det var absolut ingen sjösjuka alls.

Det är inte bekant hur länge Fru Benson hade bestämt sig för att stanna i Amerika och för att sedan återvända till hembygden. Hon kom först till Low Massachusetts och arbetade där i hushåll som hembiträde, till år 1900, då hon träffade Jan Peter Bengtsson, som tidigare emigrerat från Skåne. De gifte sig 1900, stannade kvar i Low till 1904, då de flyttade till Lynne, Massachusetts. Där stannade de till 1914 och Därefter flyttade de till Cleveland, Ohio. Två kort, det ena på Fru Stråbergs föräldrar, det andra på Fru Stråbergs moder, Fru Bensons föräldrahem i Skreanäs, kommer att bifogas med denna intervju.

Transkriberat från kassetband 2011-01-14 /O-KS